

[Undervisnings- og forskningsministeren]

De humanistiske fakulteter vil i de kommende år opleve betydelige reduktioner i deres budgetter.

Årsagen er dels de generelle besparelser, som rammer alle uddannelsesinstitutioner, dels et faldende studentertal og dermed faldende unversitetsbevillinger. Så længe ledigheden for humanistiske kandidater fortsat er meget stor, er det ikke forsvarligt at øge tilgangen til disse uddannelser. Tværtimod kan det blive nødvendigt at nedsætte tilgangen yderligere.

De faldende bevillinger til humaniora, som fakulteterne har kendt siden sommeren 1988, betyder, at de enkelte fakulteter ikke vil kunne opretholde den meget brede vifte af ofte meget små fag, som de har i dag.

Sammenlægninger og en højere grad af arbejdsdeling er nødvendigt, hvis også de små humanistiske fag skal kunne overleve på en måde, som er forsvarlig både forskningsmæssigt og uddannelsesmæssigt.

Notatet er et oplæg til en dialog mellem fakulteterne og ministeriet i den kommende tid. Ministeriet har ikke taget stilling til de enkelte forslag i notatet. Der er sikkert mange andre forslag, der også vil kunne bidrage til det ønskede mål.

I første omgang har fakulteterne fået mulighed for at komme med deres bidrag. Drøftelserne mellem fakulteter og ministerium skulle gerne resultere i et principoplæg, som jeg håber at kunne tage stilling til i løbet af sommeren.

Før et sådant oplæg foreligger, vil jeg ikke tage stilling til de enkelte forslag.

En færdig plan for, hvordan vi kan løse humanioras problemer, skulle gerne foreligge sidst på efteråret.

Spm. nr. S 505

Til *justitsministeren* (2/2 89) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Vil ministeren oplyse, om en minister via en vejledning, et cirkulære, en bekendtgørelse eller lignende indirekte kan ophæve gældende lovgivning?«

Begrundelse

Socialministeren har ved besvarelse af spm. nr. S 422 oplyst følgende:

»Socialstyrelsen udsender i begyndelsen af februar 1989 en vejledning om seksualunder-

visning og seksuel oplæring af mennesker med ophold i institutioner for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap og i særlige plejehjem: »Seksualitet – uanset handicap.«

I vejledningen omtales en lang række forhold, der har betydning for handicappedes muligheder for at få et seksualliv.

I afsnit 10 om straffelovens bestemmelser står om kontakt til prostituerede en enkelt sætning:

»Hvis det er beboerens ønske, vil en ansat endvidere kunne hjælpe beboeren i kontakt med en prostitueret.«

Dette er i modstrid med straffelovens paragraf 199, stk. 2, hvorefter prostitution ikke anses som lovligt erhverv.

Svar (10/2 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Socialstyrelsen har i forbindelse med udarbejdelsen af den vejledning, der omtales i begrundelsen for spørgsmålet, anmodet Justitsministeriet om at overveje, om straffelovens regler om forbrydelser mod kønsædeligheden ville være til hinder for at fastsætte nogle nærmere angivne generelle retningslinjer for seksualundervisning og seksualoplyring af handicappede.

Justitsministeriet indhentede en udtalelse fra Rigsadvokaten. Med hensyn til bestemmelsen i straffelovens § 229 om straf for den, der fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand mellem en prostitueret og en kunde, udtalte Rigsadvokaten, at bestemmelsen ikke kunne antages at angå tilfælde, hvor en anvisning, der foretages uden betaling, har et egentligt terapeutisk formål.

På den baggrund er det min opfattelse, at Socialstyrelsens vejledning om seksualundervisning til handicappede m.v. ikke er i strid med straffeloven, når det er anført, at en ansat i visse tilfælde straffrit vil kunne hjælpe en beboer i kontakt med en prostitueret.

Det bemærkes, at det i overensstemmelse med de generelle principper i vejledningens punkt 6 er forudsat, at formidling af kontakt til en prostitueret kun kan ske helt undtagelsesvis, og at en sådan formidling først kan ske efter, at alle egentlige behandlingsmuligheder uden held har været forsøgt. Det er endvidere klart,